

Tawassul czy Szirk?

[w jaki sposób człowiek przybliży się do Allaha,
a w jaki sposób oddala się do Niego]

Opracował: Abu Anas bin Marian

W oparciu o: Tawassul, autorstwa Muhammad Naasir-ud-Diin al-Albaani

1. Definicja słowa <i>wasīlah</i>	3
2. Definicja słowa i pojęcia <i>tauassul</i>	4
3. Tauassul do Proroka i Świętych za ich życia	5
4. Tauassul do Proroka po jego śmierci.	6
5. Hadith dotyczący niewidomego mężczyzny i <i>du`a</i> Proroka	7
6. Tauassul czy szirk?	8
7. Hadith dotyczący wujka Proroka i tauassul	10
8. Suplikacje przy grobach.....	10
9. Pielgrzymowanie na grób Proroka?	11
10. Suplikacje do zmarłych	13
11. Czy szirk zależy od intencji?	15

Tekst ten jest odpowiedzi ą na wątpliwości związane z tauassul, które opublikowane zostały na jednej z polskich stron szyickich. Temat tauassul, jego definicja i pojęcie jest tematem bardzo subtelnym, i nie można nazywać tauassul niczego więcej niż to co zostało prawnie ustalone w Ksi ędze Allaha i w Sunnie Jego Wysłannika (sal allahu `alejhi ła sallam). Tauassul który został potwierdzony jako autentyczny to:

1. Tauassul poprzez Wyniosłe Imiona i Atrybuty Allaha. ¹
2. Tauassul poprzez dobre uczynki. ²
3. Tauassul poprzez suplikacje żyjącej osoby. ³

Co do wszelkich innych form Tauassul istnieją różnice opinii między uczonymi. Ważne jest zatem zrozumienie istoty Tauassul, aby pod to nie podciągać rzeczy na które nie ma miejsca w Islamie.

W niektórych miejscach przytoczone zostały słowa autora omawianego artykułu. Zostały one zaznaczone w następujący sposób:

[słowa autora...](#)

I. Definicja słowa *wasīlah*

Pierwsza bardzo istotna kwestia. W omawianym artykule [prawdopodobnie] użyte zostało tłumaczenie Bielawskiego:

"O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Allaha i poszukujcie połączenia się z Nim..."
(Quran, 5:35)

Tłumaczenie które bardziej odzwierciedla słowa Allaha brzmi jednak:

»O wy, którzy wierzycie! Spełniajcie wasze obowiązki względem Allaha i bójcie się Go. Poszukujcie sposobu aby zbliżyć [wasīlah] się do Niego...«

Chodzi tutaj głównie o słowo *wasīlah* które zostało przetłumaczone na "połączenie się z Nim", co jest ogromnym błędem gdyż w Islamie nie istnieje koncepcja "połączenia się" człowieka z Allahem, Błogosławiony i Wywyższony jest On ponad wszystko! Znaczenie przytoczonego wersetu jest zatem "zbliżyć się do Allaha" a nie "połączyć się z Nim".

¹ »Najpiękniejsze Imiona należą do Allāha, wzywajcie Go przez nie.« (Surah al-A'araaf, 7:180)

Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział: "Proszę Ciebie przez każde z Twych Imion..." (Przekazał Ahmad, sahih)

² Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział swemu towarzyszowi, który prosił o jego towarzystwo w Raju: "Poświęć się wielu prostracjom [*sudziuid*]." [Chodzi o modlitwę ponieważ należy ona do prawych czynów.] (Sahih Muslim)

³ »Proś o przebaczenie za twój grzech, i dla wierzących - mężczyzn i kobiet!« (Surah Muhammad, 47:19)

»Ktokolwiek wstawia się w dobrej sprawie, ten będzie miał w niej udział; a kto wstawia się w grzesznej sprawie, ten będzie miał jej podwójne obciążenie.« (Surah an-Nisa', 4:85)

Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) powiedział: "Wstawiajcie się [za innymi], a będzie wam wynagrodzone." (Abu Da'ūd, Sahih)

Istnieje także między innymi autentyczny Hadith w zbiorze at-Tirmidhi: "Niewidomy człowiek przyszedł do Proroka (sal allahu `alejhi ła sallam) i powiedział: 'Poproś Allāha aby mnie uzdrowił...'"

Lingwistyczne znaczenie słowa *wasliab* jest "zbliżyć się".⁴ Religijne znaczenie tego słowa jest jak przekazał Ibn Kathîr od Ibn `Abbas'a "przybliżyć się". Podobne wytłumaczenie tego słowa zostało przekazane przez Mud zahîd, al-Hasan, as-Suddî, ibn Zayd i innych.⁵

Tutaj pojawia się pierwszy bardzo istotny problem, mianowicie Koran i jego tłumaczenie na inne języki. Każdy powinien być świadomy, że Koran jest jedynie Koranem w języku w którym został objawiony. Wszystkie zaś tłumaczenia są jedynie interpretacją znaczenia, i aby zrozumieć słowa w nich przekazane, niezbędne jest abyśmy powrócili do ludzkiej wiedzy.⁶

2. Definicja słowa i pojęcia *tauassul*

Definicja tauassul, która została podana w omawianym artykule, zgodna jest z istniejącymi dowodami, z wyjątkiem omówionego wcześniej znaczenia wersetu.

Leksykalne znaczenie tauassul to "bliskość" lub "środek" poprzez który osiąga się jakiś cel. Na przykład, kiedy mówimy "wa wassala ila Allah" mamy na myśli wykonanie aktu zbliżenia się do Allaha. Wasil w takim kontekście oznacza "tego, który pożąda Allaha". Według wybitnego uczonego sunnickiego, Sayyida Muhammada Alusi Al-Baghdadi, wasilah to środek osiągnięcia bliskości z Allahem poprzez dobre uczynki i powstrzymywanie się od grzechu. Kiedy na przykład mówi się "wasala ila kadha", oznacza to coś przez co osiągamy taką bliskość. Z przytoczonego na początku artykułu 35 wersu sury Al-Ma'idah jasno wynika, że "bójcie się Allaha" jest nakazem powstrzymywania się od grzechu, podczas gdy "poszukujcie połączenia się z Nim" jest nakazem odprawiania aktów czci. Zarówno Raghîb Isfahani jak i 'Allamah Sayyid Husayn Tabataba'i⁷ są zdania, że al-wasilah oznacza poszukiwanie pewnego celu poprzez pragnienie lub skłonność, a wasilah wobec Boga oznacza przestrzeganie Jego ścieżki z mądrością i czcią poprzez stosowanie się do Szari'ah.

Stosowanie się do Szari'ah wymaga od osoby aby uczynki były zgodne z Sunną Wysłannika, co przekazał między innymi al-Hafidh ibn Kathîr w Tafsir i inni.

Autor tego artykułu dodaje jednak od siebie że,

Innymi słowy, wasilah jest środkiem komunikacji i duchowego połączenia pomiędzy ludzkością a Allahem.

Jest to zatem powrót do pierwszej nieścisłości, mianowicie błędnej koncepcji połączenia się człowieka z Bogiem.

Zgodnie z pewnym przekazem, al-wasilah to także pozycja w Raju zarezerwowana tylko dla jednej osoby, a Prorok Muhammad (saws) poprosił ummę by modliła się o przyznanie tej pozycji jemu.

Fakt ten jest także potwierdzony w wielu autentycznych przekazach.⁸

⁴ Ibnul-Athîr, an-Nihayah

⁵ Tafsîr ibn Kathîr, 2/52-53

⁶ Allâh powiedział w Koranie co znaczy: »Pytajcie więc ludzi napomnienia jeżeli sami nie wiecie.« (Surah an-Nahl, 16:43)

⁷ Są to uczeni szyiicy.

⁸ Sahih Muslim, tom 1, nr. 747 / Cztery istniejące Sunan i w innych zbiorach. Potwierdzone jako autentyczne przez Szeicha Al-Albaani w Iruaaul-Ghaliil, nr. 242

3. Tauassul do Proroka i Świ tych za ich życia

Takich słów użył autor w jednym z nagłówków. I tutaj pojawia się drugi bardzo istotny błąd. Autor pisał wcześniej:

- a) "Leksykalne znaczenie tauassul to "bliskość" lub "środek" poprzez który osiąga się jakiś cel",
- b) "wasilah to środek osiągnięcia bliskości z Allahem poprzez dobre uczynki i powstrzymywanie się od grzechu",
- c) "Z przytoczonego na początku artykułu, 35 wersu sury Al-Ma'idah jasno wynika, że "bójcie się Allaha" jest nakazem powstrzymywania się od grzechu, podczas gdy "poszukujcie połączenia się z Nim [zbliżenia się do Niego] " jest nakazem odprawiania aktów czci."

Sformułowanie "Tauassul do Proroka i Świ tych", wprowadza zatem czytelnika w błąd, ponieważ tauassul to:

- a) środek przez który osiąga się jakiś cel,
- b) celem tym jest osiągnięcie bliskości do Allaha,
- c) a środkiem do osiągnięcia tej bliskości są dobre uczynki i powstrzymanie się od grzechu.

Takie sformułowanie daje nam do zrozumienia, że Prorok i Świ ci są środkiem przez który osiąga się jakiś cel, a jest to sprzeczne z punktem c).

Nie można też napisać Tauassul DO Proroka i świ tych ponieważ oznacza to: "Przybliżenie się do Proroka i świ tych," a celem jest przybliżenie się do Allâha, nie do Jego stworzenia.

Jeżeli sformułowanie "tauassul DO Proroka i Świ tych" ma znaczyć, "Tauassul PRZEZ Proroka i Świ tych", wtedy jest to do przyjęcia gdyż takie jest znaczenie hadisów które dotyczą tego rodzaju tauassul (np. gdy ludzie prosili Proroka aby wznosił suplikacje [*du`a*] do Allâha, aby Allâh wybawił ich z opresji, obdarzył deszczem, przywrócił wzrok niewidomemu itd.). W ten sposób ludzie za czasów Wysłannika wykonywali Tauassul PREZ niego, przez modlitwy Proroka a nie przez jego osobę. Prosil go aby on (salallahu `alejhi la sallam) modlił się w ich intencji, za nich.

Według opinii założyciela ruchu Wahhabi, Muhammada ibn 'Abd al-Wahhaba oraz innych podobnych mu uczonych w przeszłości, dozwolone jest szukanie pomocy innych ludzi jeśli proszona osoba jest w stanie takiej pomocy udzielić.

Owszem, dozwolone jest proszenie o wstawiennictwo ludzi żyjących, lecz zabronione jest wzywanie [*du`a*] ludzi zmarłych.

Alusi wierzy, że czynienie z ludzi wasilah - proszenie ich aby modlili się za nas jest dozwolone bez cienia wątpliwości pod warunkiem, że prosimy osobę żyjącą, skoro sam Prorok (saws) mawiał do towarzyszy by pamiętali o nim w swych suplikacjach do Allaha. Uważa on za niedozwolone proszenie o modlitwę kogoś kto już nie żyje; zezwala jednak na suplikacje przed grobem Proroka (saws) ponieważ czynili to sami Towarzysze zwracając swe oblicza w stronę Qiblah.

Słowa te należy przeanalizować skrupulatnie, gdyż istnieje bardzo istotna różnica.

A) *du`a* [suplikacja, prośba, modlitwa] DO kogokolwiek zmarłego jest zabroniona [czyli proszenie Proroka czy kogokolwiek innego aby się za nami modlił, nam pomógł itp.]

B) prośba aby ktoś z muzułmanów robił *du`a* [suplikacje, prośba, modlitwa] ZA nas [czyli proszenie innego muzułmanina aby się za nami modlił DO Allaha]

C) *du`a* [suplikacja, prośba, modlitwa] ZA kogokolwiek z muzułmanów jest dozwolona [czyli proszenie Allaha aby wywyższył taką a taką osobę, przebaczył takiej a takiej osobie, obdarzył wyższym stopniem raju, zesłał Barakat i Salat na Proroka i jego szlachetną rodzinę, i na Abrahama i jego szlachetną rodzinę - np. to co mówimy w tashahhud⁹]

Różnica polega na tym, że w przypadku A), wnosimy modły DO INNYCH u boku Allaha, a w przypadku B) i C) wnosimy modły DO Allaha za innych.

Autor omawianego artykułu nie rozróżnia jednak tych pojęć, czemu dalsza część jego słów dowodzi. Autor powinien jednak odpowiedzieć sobie na bardzo istotne pytanie - czy w jego wierze *du`a* jest częścią *ibadah* [czci], czy nie.

4. Tauassul do Proroka po jego śmierci.

Tutaj podobnie jak w punkcie 3, należy rozumieć ten fragment jako "Tauassul PRZEZ Proroka", i jest to kwestia w której istnieją różnice opinii wśród uczonych]. Jedni, jak na przykład Imâm Ahmad ibn Hanbal i Imâm ash-Shaukâni utrzymują, że ta forma tauassul jest dozwolona,¹⁰ inni, jak na przykład Abu Hanîfah i Imâm al-Qudûri uważają ją za innowację.¹¹

A w każdym przypadku w którym istnieją różnice opinii, obowiązkiem jest to co powiedział

Allâh, co znaczy:

»I w czymkolwiek się poróżnicie, rozstrzygnięciem należy do Boga. Taki jest Bóg - mój Pan! Jemu zaufałem i do Niego się nawracam.« (Ash-Shura, 42:10)

⁹ "Pokój, miłosierdzie i błogosławienie Allaha z tobą, Proroku. Niechaj pokój będzie z nami i oddanymi sługami Allaha. Świadczę iż nie ma bogów prócz Allaha i świadczę że Muhammad jest jego sługą i wysłannikiem. O Allah, błogosław Muhammada i jego rodzinę tak jak błogosławiłeś Abrahama i jego rodzinę. Ty jesteś najbardziej Wychwalony, najbardziej Wystawiony. O Allah, obdarz wdziękiem Muhammada i jego rodzinę tak jak obdarzyłeś Abrahama i jego rodzinę. Ty jesteś najbardziej Wychwalony, najbardziej Wystawiony"

¹⁰ Ci uczeni jednak jasno i wyraźnie rozróżnili pomiędzy Tauassul przez Proroka, a *du`a* do innych niż Allaha. Imâm Shaukâni powiedział między innymi: "Osoba która prosi innych niż Allaha o coś, co jedynie Allâh może dokonać, czci innych u boku Allaha. Allâh zesłał jedynie wysłanników i pisma, po to aby jedynie On był czczony: »O ludu mój! Czciejcie Allaha! Nie macie innego boga, jak tylko Jego!.«(Surah al-Âraf, 7:59)" (Risâlah fi Wujûb Tawhîdillâh, str. 59)

¹¹ Imaam Abu Hanifah (rahimahullaah) powiedział: "Za nic nie przystaje nikomu aby prosił Allaha inaczej jak przez Niego Samego [Allaha], a suplikacje które zostały dozwolone i nakazane to na przykład to co Powiedział Allâh, »Najpiękniejsze Imiona należą do Allâha, wzywajcie Go przez nie.«" (Durrul-Mukhtar, 2/630)

»Ale nie! Na twego Pana! Oni nie uwierzą, dopóki nie uczynią ciebie s dżią w tym, co jest przedmiotem sporu między nimi. Potem nie znajdą już w sobie sprzeciwu co do tego, co rozstrzygnąłeś, i poddadzą się całkowicie.« (Surah an-Nisa'a, 4:65)

Zatem nie podążamy na oślep za opiniami ludzi, lecz religią jest to co objawił Allâh w swej księdze i wytłumaczył nam nasz Wysłannik.

5. Hadith dotyczący niewidomego mężczyzny i *du`a* Proroka

Jako dowód zezwalający na tauassul przez Proroka PO jego śmierci autor artykułu podaje:

Alusi al-Baghdadi cytuje Ibn 'Abd al-Salama mówiącego, że dozwolone jest wzywianie Allaha poprzez Proroka (saws), ponieważ jest on przywódcą dzieci Adama. Alusi opiera swoje rozumowanie na hadisie (hasan i sahih) przekazanym zarówno przez Tirmidhiego jak i Ahmada ibn Hanbala, w oparciu o autorytet 'Usmana bin Hunayf, który powiedział: Pewnego razu ślepy człowiek poprosił Proroka (saws) by modlił się do Allaha o przywrócenie mu wzroku. Prorok (saws) polecił mu zrobić ablucję i wyrecytować następujące dua: 'O Allah! Proszę Cię i zwracam się do Ciebie przez Twojego Proroka (saws), proroka miłosierdzia; O Posłańcu Allaha! Zwracam się do Ciebie jako środka dotarcia do Boga i spełnienia mojej prośby; O Allah! Przyjmij dla mnie wstawiennictwo (szafa'at) Proroka.'

Bardzo istotne są tutaj dwie kwestie.

1. Owszem hadith ten jest sahih¹², lecz niezmiernie istotny jest fakt, że wydarzenie to miało miejsce za życia Proroka, a nie po jego śmierci. Tauassul w formie proszenia kogoś o *du`a* za nas, w naszej intencji, jak już zostało omówione wcześniej jest dopuszczalne, i w tej kwestii nie istnieje *Ikbtilâf*. Co więcej, mężczyzna ten przyszedł do Proroka i prosił go aby go uzdrowił, a nie wykonał *du`a* do Proroka będąc od niego oddalonym. Zatem hadith ten nie jest dowodem, że dozwolone jest proszenie Proroka o *du`a* za nas po jego śmierci.

2. Hadith który został przytoczony brzmi w pełni:

"Niewidomy człowiek przyszedł do Proroka i powiedział: "Poproś [du`a] Allaha aby mnie uzdrowił." Prorok odrzekł, jeżeli chcesz to poproś dla siebie, a jeżeli chcesz to odłożę to gdyż jest to lepsze [dla siebie]¹³." Człowiek powiedział: "Poproś Go." Prorok nakazał mu aby dokonał dokładnie ablucji, następnie wykonał dwa rakaat i wypowiedział następującą suplikację: "O Allah! Proszę Cię i zwracam się do Ciebie przez Twojego Proroka, Proroka miłosierdzia; O Posłańcu Allaha! Zwróciłem się do Boga przez Ciebie [przez Twoją *du`a*] jako środek zbliżenia się¹⁴, i spełnienia mojej prośby; O Allah! Przyjmij dla mnie wstawiennictwo

¹² Według al-Hakim, i adh-Dhahabi. Inni jak at-Tabarani i at-Tirmidhi mieli wątpliwości co do isnâd. Szeich al-Albaani ocenił ten hadith jako wiarygodny w tauassul, str. 68.

¹³ W innym hadisie przekazane zostały słowa Allâha przez Muhammada: "Gdy doświadczam mego poddanego w jego dwu ukochanych, jego oczach, a on okaże cierpliwość, to w zamian za nie obdarzę go rajem." (Przekazał Buchari w Sahih [tom 7, nr. 377]) I takie jest znaczenie słów "jest to lepsze" co wytłumaczył Szeich Nasir ud-Din al-Albani [Tauassul str. 70].

¹⁴ "Środkiem zbliżenia się do Allaha nie była tutaj osoba Proroka, tylko jego *du`a*. Dowodem tego jest, że człowiek ten przyszedł do Proroka i powiedział: "Poproś [du`a] Allaha aby mnie uzdrowił." Człowiek ten nie siedział w domu i nie mówił: "O Allâh proszę cię przez wyniosłą pozycję twojego Wysłannika." Dlaczego? Ponieważ znając doskonale język arabski, wiedział że Tauassul nie znaczy powoływanie się na jakąś osobę jako pośrednika w swych modłach, tylko że należy przyjść

(szafa'at) Proroka, i przyjmij moją suplikację za niego [aby *du`a* Wysłannika została przyjęta]." (Przekazał Ahmad, al-Hâkim, i adh-Dhahabi)

W omawianym opracowaniu, z niewiadomej jednak przyczyny pierwsza i ostatnia część tego hadisu została pominięta.

Jest to o tyle istotne, że środkiem zbliżenia się [tauassul] do Allâha była w tym przypadku *du`a* Proroka, a nie Prorok jako osoba!

Człowiek ten nie powiedział: "O Allâh, zwracam się przez wyniosłą pozycję twój Proroka abyś mi przywrócił wzrok." Nie. Przyszedł on do Proroka i poprosił aby Prorok w jego intencji wznosił suplikację do Allâha, aby Allâh przywrócił mu wzrok. A co mu Prorok nakazał? Nakazał mu Tauassul do Allaha, nikogo innego. Nakazał mu wykonanie dobrych uczynków [abluć, i *rakâtain*], a następnie nakazał mu aby prosił Allaha o przyjęcie *du`a* Proroka.

Różnica w tym, że człowiek ten nie wzywał Proroka, tylko wzywał i prosił Allaha. Zwrócił się do Allâha przez *du`a* Wysłannika, nie przez jego status, czy osobę, i zrobił to gdy Prorok żył a nie po jego śmierci.

6. Tauassul czy szirk?

Wątpliwość na której autor buduje swoje przekonanie, że dozwolone są modły [*du`a*] do innych u boku Allaha, jest fakt że niektórzy uczeni [sunnicy] wznosili *du`a* do Allaha wspominając w nich Wysłannika. Autor pisze:

Uczeni nie są zgodni czy dozwolone jest czynienie z Proroka *wasilah* po jego śmierci w zwrotach takich jak *Allahuma inni asaluka bi-Nabiyika* (O Allah! Proszę Cię przez Twój Proroka) czy *bi-Haqqi Nabiyika* (dla dobra Twego Proroka). Spotykamy się w tej kwestii z trzema różnymi opiniami.

Czyli są to modły, suplikacje wznoszone DO Allaha, a nie DO Proroka. Słowo *bi* znaczy tyle co - w [imię], na, z, przez, dla.¹⁵

I to jest forma Tauassul której niektórzy uczeni używali. Nikt jednak nie wznosił *du`a* DO Proroka, nikt nie prosił Proroka o pomoc, nikt nie wzywał Proroka, nie prosił go aby wybaczył z opresji itd.

1. Opinia o legalności

Wszyscy prawnicy - uczeni Imami, Szafi'i, Maliki oraz późniejsi uczeni Hanafi oraz Hanbali są jednomyślni, że suplikacja do Proroka (*saws*) jest dozwolona niezależnie od tego czy miała miejsce za życia Proroka (*saws*) czy po jego śmierci.

Podobnie jak przy definicji słowa *wasilah*, nie widząc istotnej różnicy pomiędzy bliskością a połączeniem się, autor tutaj także nie widzi różnicy pomiędzy suplikacją do Allaha, a suplikacją do stworzenia.

do osoby która słynie z wiedzy i bogobojności a następnie porosić ją aby wznosiła *du`a* za niego." (Naasir ud-Diin al-Albaani, tauassul, str. 69)

¹⁵ Słownik języka Arabskiego 'al-Maurid', dr. Ruhi al-Ba'albaki

Autor napisał wcześniej, "O Allah! Proszę Cię PRZEZ! Twojego Proroka" a tutaj pisze, "Wszyscy [...] są jednomyślni, że suplikacja DO! Proroka (saws) jest dozwolona"

Różnica jest bardzo istotna. NIKT nie uważał, że suplikacje [*du`a*] DO proroka są dozwolone. Żaden uczony tak nie uważał, i nie istnieją ku temu żadne dowody. To do czego uczeni [Sunnicy] nie są zgodni to czy można wykonywać *du`a* NA / PRZEZ [*bi*] Proroka, czy nie.¹⁶

Wszyscy są zaś zgodni, że *du`a* [suplikacje, modły] DO kogokolwiek innego niż Allaha są Szirk [bałwochwalstwem]. Tauassul przez Proroka, to mówienie: "O Allâh, zwracam się DO Ciebie, na / przez twojego Wysłannika", zaś szukanie pomocy u kogokolwiek innego niż Allâha to zupełnie co innego.

Czyżby autor omawianego tekstu nie czytał codziennie » *iybaka na`budu wa iybaka nasta`iin* (Ciebie Jedyńie czcimy, i Ciebie jedyńie prosimy o pomoc.)« [Al -fatiha, 1:5]?

Ibn Taymiyah, rahimahullaah omawiając Tauassul PRZEZ Proroka, wspomniał następujące słowa salaf:

"Allâh, Allâh, Allâh, mój Panie. Nie przypisuj mi żadnych pomocników. Allâh, zwracam się do Ciebie przez twojego Proroka Muhammada, Proroka miłosierdzia (sallâ Allâhu `alayhi wa sallam). Muhammad, zwracam się DO twojego Pana przez ciebie. Mój panie, zlituj się nademną."

Następnie powiedział on (rahimahullâh):

"Tego typu modły zostały przekazane z autorytetu niektórych Salaf. Zostało również przekazane w 'Mansik al-Marudhi' że Imam Ahmad bin Hanbal wykonywał Tauassul przez Proroka (sallâ Allâhu `alayhi wa sallam) w *du`a*, podczas gdy inni salaf zabronili tego. Jeżeli intencją jest wykonywanie Tauassul przez wiarę w niego [Proroka Muhammada], miłość do niego i posłuszeństwo jemu, to nie ma w tym różnicy zdań pomiędzy dwoma stronami. Jeżeli zaś intencją jest wykonywanie Tauassul przez jego istotę, to w tym istnieje różnica opinii - a w tym w czym istnieją różnice opinii, zwracamy się do Allâha i Jego Wysłannika."

Zatem różnica pomiędzy Tauassul a modłami (*du`a*) jest istotna:

"To co zostało przekazane od niektórych salaf i uczonych, że prosili oni Allaha przez Proroka (sallâ Allâhu `alayhi wa sallam), różni się od wznoszenia modłów i szukania schronienia u zmarłych i nieobecnych Proroków, aniołów i bogobojnych ludzi. Żaden z Sahabah tego nie wykonywał. Żaden z nich następnie, ani tych którzy naśladowali ich dobro, i żaden z Imamów Muzułmanów tego nie dozwolił."¹⁷

¹⁶ Imâm Husayn bin Ghannâm al-Ahsâ'i (rahimahullâh) powiedział:

"Niekiedy uczeni zezwalają na Tauassul przez bogobojnych ludzi, podczas gdy inni uważają, że jest to jedynie dozwolone przez Wysłannika (salallahu `alayhi wa sallam). Większość jednak uważa, że jest to naganne. Jest to kwestia opinii Fiqh, i nie karcimy tych, których potępiamy, którzy tak uważają, nawet jeżeli jesteśmy opinii większości, gdyż w opiniach Fiqh nie istnieje potępienie. Potępiamy jednak tych, którzy wnoszą modły do stworzenia, udają się na groby, proszą ich [zmarłych], poddają się Szeichowi `Abdul-Qâdir lub innym bogobojnym osobom, i szukają u nich pomocy i schronienia. Co ma to wspólnego z kimś, kto szczerze czci Allaha i wznosi swe modły jedynie do Niego, lecz w swych modłach mówi: "Proszę Cię przez Twojego Proroka" lub "przez Wysłanników" lub "przez Twych bogobojnych poddanych"???" (Rawdhat-ul-Afhâm)

¹⁷ Qâ'idah Dżaliyah fit-Tawassul wal-Wasilah, str. 199-201

7. Hadith dotycz cy wujka Proroka i tauassul

Jako legalność tauassul przez Proroka po jego śmierci, autor artykułu podał tak że na forum 'islamp1' nast pujący hadith:

Przekazał Anas: "Gdy groziła im [Towarzyszom Proroka] susza, 'Umar bin Al-Khattab, prosił Al-Abbas bin 'Abdul Muttalib aby wznosił du`a do Allaha prosząc o deszcz. Mówił, "O Allah! Prosililiśmy naszego Proroka aby wznosił du`a do Ciebie o deszcz, i błogosławiłeś nas deszczem, teraz prosimy jego wujka aby wznosił du`a do Ciebie o deszcz. O Allah ! Błogosław nas deszczem." (Sahih Buchari)¹⁸

Hadith ten jest jednak doskonałym dowodem na to że tauassul PRZEZ proroka PO jego śmierci jest zabroniony. Dlaczego?

Wiadomo że pozycja Proroka sal allahu `alejhi wa sallam jest wy ższa niż jego wujka, mimo to `Umar powiedział: "Prosililiśmy naszego Proroka aby wznosił du`a do Ciebie [gdy żył]...teraz [gdy Prorok nie żyje] prosimy jego wujka [który żyje]¹⁹ aby wznosił du`a do Ciebie", czyli było to tauassul za pośrednictwem du`a osoby żyjącej. Co wi cej, wydarzenie to miało miejsce gdy wielu sahabah spośród *Ansâr* i *Muhadžirîn* była obecna, mimo to nikt nie miał co do tego żadnych obiekcji.²⁰

8. Suplikacje przy grobach

Abbasydzki kalif, Mansur al-Dawaniqi, spytał pewnego razu Malika ibn Anasa, założyciela szkoły prawodawczej Maliki, czy podczas suplikacji powinien zwracać swą twarz w kierunku Qiblah czy też w stronę grobu Proroka (saws).

Zwracać swą twarz w stron Qiblah, owszem. Jednak co do zwracania si w stron grobu Proroka (sal allahu `alejhi la sallam) jest to zabronione, poniewa ż prorok powiedział:

"Nie módlcie si w stron grobów i nie siadajcie na nich" (Przekazał Muslim)²¹

Malik odpowiedział mu: "Dlaczego chcesz odwracać się od Proroka (saws) skoro jest on dla ciebie i dla twojego ojca Adama wasilah w obliczu Allaha w Dniu Zmartwychwstania. Zwracaj się ku niemu (Prorokowi) i szukaj jego wstawiennictwa (szafa'at).

Wstawiennictwo Proroka jest faktem, jednak o wstawiennictwo Proroka nie prosimy nikogo innego jak tylko Allaha.

¹⁸ Tom. 2, nr. 123

¹⁹ Wujek Wysłannika, al-Abbas zmarł w 652 roku, Umar ibn Khattab został zaś zamordowany w 644 roku.

²⁰ Czego dowiódł Szeich Nâsir-ud-Dîn al-Albâni, w 'Tawassul' str. 64.

²¹ Sahih tom 2, nr. 2122], An-Nasa'i, Abu Da'ud i Ibn Madzah.

»Ci, których oni wzywają, sami poszukaj sposobu przybliżenia się do ich Pana; mają oni nadzieję na Jego miłosierdzie i obawiają się Jego kary. Zaprawdę, kary twego Pana należy się strzec!« (Surah al-Israa, 17:57)

W błąd popadli ci Muzułmanie którzy zapomnieli, lub przez swoją ignorancję nie wiedzą, że Alláh powiedział do Swojego Wysłannika (salallahu `alejhi wa sallam) który jest przywódcą wszystkich dzieci Adama:

»Powiedz: "Ja nie władam dla samego siebie ani korzyści, ani szkody, lecz tylko to co zechce Alláh. Gdybym znał to co skryte, z pewnością pomnożyłbym sobie dobro, i nie dotknąłoby mnie zło. Ja jestem tylko ostrzegającym cym i zwiastunem dla ludzi którzy wierzą."« (Surah al-A'raaf, 7:188)

Jak również to co Wysłannik (salallahu `alejhi wa sallam) powiedział do swojej ukochanej córki: "Fatymo!... w niczym nie mogę wpłynąć na twoją korzyść u Alláha.", i gdy powiedział: "Gdy człowiek umiera, jego uczynki kończą się z wyjątkiem trzech: nieustanna jałmużna, wiedza którą przekazał oraz dziecko które za niego się modli." (Sahih Muslim, tom 3, nr. 4005).

Na jakiej podstawie można zatem uważać że suplikacje do Proroka lub świętych mogą przynieść jakiegokolwiek korzyści?

9. Pielgrzymowanie na grób Proroka?

[Sunnicki uczyony al-Nawawi opisując rytuały pielgrzymki do grobu Proroka pisze...](#)

Odwiedzanie grobu Proroka nie jest częścią hadż [pielgrzymki]. Zalecane jest odwiedzić jego meczet, a nie udawać się w podróż z intencją odwiedzenia jego grobu, czy jakiegokolwiek innego miejsca. Abu Sa`id al-Khudri przekazał że Prorok (salallahu `alejhi wa sallam) powiedział:

"...Wyruszać w podróż można jedynie aby odwiedzić trzy Meczety, *Masdzjed-al-Haram* [świątyni w Mekce], *Masdzjed-ul-Aqsa* [meczet w al-Quds, Jerozolimie] i mój meczet [*Masdzjed an-Nabi*, w Medynie]." (Przekazał Buchari i inni)²²

Szeich al-Albaani powiedział w ad-Da'ifah (nr. 47) "Hadith ten nie tylko zabrania podróżowania do innych meczetów niż te powyżej wymienione; zawiera on także zakaz podróżowania do jakiegokolwiek innego miejsca które ludzie uważają że przybliży [*wasilab*] ich do Alláha, bez względu na to czy jest to meczet, grób, czy jakiegokolwiek inne miejsce. Jest to także potwierdzone w następującym hadisie, w którym Abu Hurayrah przekazał:

"Spotkałem Basrah ibn Abi Basrah al-Ghifaari i spytałem się, 'Skąd wracasz?' Odpowiedział, 'Z *at-Tur* [z góry Synaj].' Powiedziałem, 'Jeżeli spotkałbym cię wcześniej to nie poszedłbyś tam! Słyszałem jak Wysłannik (salallahu `alejhi wa sallam) powiedział: 'Nie udawajcie się w podróż

²² Sahih tom 3, nr. 215; także Muslim, Abu Da'ud, at-Tirmidhi, an-Nasa'i i Ibn-Madżah

[z intencją *`ibadab*] w inne miejsca niż trzy [wcześniej wspomniane] meczety." (Przekazał Ahmad i inni z *sahîh isnâd*)

To jasno wskazuje, że Sahabah rozumieli ten hadith nie tylko w odniesieniu do meczetów w. Pogląd ten jest także wzmocniony tym, że nie zostało przekazane od żadnego sahabi aby udał się w podróż z intencją odwiedzenia jakiegokolwiek grobu."

Zatem zalecane [*mustababb*] jest odwiedzanie Meczetu al-Aqsa i Meczetu proroka, i obowiązkowe [*wadżib*] dla tych którzy są w stanie jest odwiedzenie Kâbah podczas hadż. Nie należy jednak błędnie rozumieć, że odwiedzanie MECZETU Proroka, jest tym samym co odwiedzanie jego GROBU.

Po pierwsze, odwiedzanie meczetu Proroka nie jest częścią hadż. Po drugie, zalecane jest aby odwiedzić meczet Proroka [nie jako część hadż, ale w każdej innej okoliczności, np. po zakończeniu rytuałów Hadż, po zrzuceniu *Ihrâm*], a będąc w meczecie Proroka należy oczywiście prosić o *Salat* i *Baraka* oraz pozdrowić Proroka. Jest to całkowicie legalne i dopuszczalne. Nie należy jednak udawać się w podróż z intencją odwiedzenia grobu Proroka. Co więcej, Prorok powiedział także: "Niech klątwa Allaha spocznie na Żydach i Chryścijanach za to że wzięli groby swych Proroków jako miejsca czci [*`ibadab*]" (Przekazał Buchari i inni)²³

Dżundub ibn `Abdillâh przekazał, że Prorok pięć dni przed śmiercią powiedział: "Ci przed wami brali groby swych proroków jako miejsca czci. Nie czyńcie z grobów miejsc czci, gdyż zaprawdę zabraniam wam tego." (Przekazał Muslim)²⁴

Warto jest także wspomnieć fakty historyczne dotyczące grobu Proroka. Gdy Prorok (salallahu `alejhi wa sallam) zmarł, Sahabah zastanawiali się gdzie należy go pochować. Ktoś powiedział:

"Pochowajmy go tam gdzie miał zwyczaj się modlić." Abu Bakr rzekł: "Niech Allâh nas uchroni abyśmy uczynili z niego bożka którego ludzie czczą." Inni powiedzieli, "Pochowajmy go w *al-Baqi* [cmentarz w Medynie], tam gdzie jego bracia z *Muhadžirîn* leżą pochowani." Abu Bakr powiedział, "Pochowanie go (salallahu `alejhi wa sallam) na *al-Baqi* jest złe, ponieważ niektórzy ludzie mogą zacząć szukać u niego schronienia, a jest to prawo należące jedynie do Allâha. Jeżeli zatem pochowamy go na cmentarzu zniesiemy prawo Allâha, nawet jeżeli będziemy uważnie strzec jego grobu." Abu Bakr powiedział: "Słyszałem jak Wysłannik powiedział: "Allâh nie zabrał życia żadnego ze swych Proroków, aby nie został pochowany w miejscu w którym zmarł." Sahabah wtedy wykopali grób w miejscu gdzie znajdowało się łóżko Proroka, a następnie `Ali, al-`Abbas, al-Fadhł i rodzina Proroka przygotowali ciało Proroka do pochowania, po czym pochowali go (salallahu `alejhi wa sallam) tam gdzie zmarł, czyli w domu jego żony `Asihy.²⁵

Dom `Aishy, oddzielony był od meczetu Proroka drzwiami przez które wchodził do niego gdy była modlitwa. Sahabah zaplombowali te drzwi, oddzielając w ten sposób grób Proroka od meczetu. Dopiero za panowania Khalifa al-Walid ibn `Abdil-Malik [między 86H a 96H] przy rozbudowie meczetu Proroka, dom `Aishy został połączony z meczetem. Wokół jej domu w środku meczetu zostały także zbudowane dodatkowe ściany i utworzony został trójkąt, tak aby nikt nie był zwrócony bezpośrednio w stronę grobu.²⁶

²³ Sahih, tom 1, nr. 427; oraz Muslim, Abu Da'ud i ad-Darimi.

²⁴ Sahih, tom 1, nr. 1083

²⁵ Zebrane przez Ibn Zandzuyah, przekazał szejch Albani w Tahdhir as-Sadzid, str. 13-14

²⁶ Przekazał al-Qurtubi, Taysir al-Aziz al-Hamid, str 324

Dopiero w 1282 CE wzniesiona została kopuła nad grobem Proroka, z rozkazu Sultana Kalaûn as-Salâhi, a w 1837 CE pomalowana została na zielono z rozkazu Sultana `Abdul - Hamîda.²⁷

Zatem pierwszą innowacją dotyczącą grobu Proroka, było rozbudowanie meczetu tak że grób Proroka znalazł si w Meczecie, podczas gdy Prorok został pochowany w domu swojej żony `Aishy, a dom ten znajdował si OBOK meczetu. Nast pną innowacją było zbudowanie kopuły bezpośrednio nad grobem Proroka, a nast pnie pomalowanie jej na zielono.

10. Suplikacje do zmarłych

"Pielgrzym powinien zwrócić twarz w stronę grobu Pośłańca Allaha (saws), uczynić go środkiem (tauassul) dojścia do Boga oraz szukać jego wasilah jako pośrednictwa (szafa'at) tak samo jak beduin, który odwiedzając grób Proroka (saws) powiedział: Pokój z tobą o Pośłańcu Allaha, słyszałem Allaha mówiącego: 'A gdyby oni, kiedy sami sobie wyrządzają niesprawiedliwość, przyszli do ciebie i poprosiliby Allaha o przebaczenie i poprosiłyby o przebaczenie dla nich Poślaniec, to znaleźliby Allaha jako przyjmującego nawrócenie, litościwego.'(Quran 4:64) Tak więc przyszedłem do ciebie dla przebaczenia mych grzechów i dla twego wstawiennictwa u Allaha."

Hadis o Beduinie który tutaj został przytoczony jest *da'îf* (słaby, niewiarygodny)²⁸,

Nawet jeżeli przekaz ten byłby autentyczny to,

- werset który w nim został przekazany odnosi si do czasów gdy Prorok (sal allahu `alejhi ła sallam) żył,²⁹
- Beduin jest nieznaną osobą [co do tego zgodni są wszyscy uczeni], a nawet jeżeli należałby do Sahabah, to odr bny uczynek kogokolwiek prócz Wysłannika nie jest dowodem na słuszo ść czy dopuszczalno ść czegokolwiek w Islamie.

Warto także zauważyć, że po wersecie który został tutaj przytoczony, czytamy co znaczy:

»Ale nie! Na twego Pana! Oni nie uwierz , dopóki nie uczyni ciebie s dzi w tym, co jest przedmiotem sporu mi dzy nimi. Potem nie znajd już w sobie sprzeciwu co do tego, co rozstrzygn łoś, i poddadz si całkowicie.« (Surah an-Nisa'a, 4:65)

Przedmiotem sporu jest tutaj to czy mo żna si modlić DO Proroka, lub innych ludzi, Aniołów, Dżinów, szukać u nich schronienia i pomocy, czy te ż jest to zabronione.

Dowodów w Koranie i Sunnie na to że *du`a* [suplikacje, prośby, modły] do kogokolwiek innego niż Allaha są ZABRONIONE, jest mnóstwo. Tak samo jak zabronione jest szukanie pomocy, schronienia i zaspokojenia swych potrzeb u innych ni ż Allâha.

²⁷ Ali Hafiz, Chapters from the history of Madinah, str. 78-79

²⁸ Zobacz al-Bayhaqî w 'ash-Shu`b' (2/1/82/2), adh-Dhahabî w 'al-Muqtanâ fî Sard-il-Kunâ' (2/155)

²⁹ Zobacz at-Tabarâni w al-Mu`djam al-Kabîr, al-Haythamî w 'Madżma`-uz-Zawâ'id' (10/159), oraz Tafsîr at-Tabarî

»A kto dopuszcza si wi kszego b du ni ten kto wzywa poza Bogiem tych, którzy mu nie odpowiedz do Dnia S du i nie s nawet wiadomi ich wezwa « (Surah al-D athiyah, 46: 5)

»A kto wzywa, obok Boga, jakiego innego boga, nie maj c na jego istnienie adnego dowodu, zostanie rozliczony jedynie przed swym Panem! Zaprawd , niewierni [al-Kafir n] nie b d szcz e liwi! I powiedz: "Panie m j! Przebacz i zmi uj si ! Ty jeste najlepszy z mi osiernych!"« (Surah al-M'umin n, 23: 117,118)

»Ci, których oni wzywaj , sami poszukuj sposobu przybli enia si [was ilah] do ich Pana; maj oni nadziej na Jego mi osierdzie i obawiaj si Jego kary. Zaprawd , kary twego Pana nale y si obawia « (Surah al-Isr a', 17:57)

»Ci którzy wzi li sobie opiekun w poza Nim m owi : "Czczymy ich tylko dlatego aby przybli yli nas do Boga." Zaprawd B g rozstrzygnie mi dzy nimi to w czym si r o ni .« (Surah az-Zumar, 39:3).

Al-Nu`man bin Bashir przekaza ze Prorok (sal allahu `alejhi la sallam) powiedzia : " *Du`a* [mod y, wzywanie] jest *ibadab* [czcia]", po czym wyrecytowa : »Wasz Pan m owi: "Wzywajcie [*du`a*] Mnie, a ja was wys lucham! Zaprawd , ci, którzy s zbyt dumni, by Mi oddawa cze e - wejd do Gehenny, poni eni!"« (Surah Ghafir, 40:60) (Zebra Imam Ahmad w Sunan)³⁰

»Wzywajcie waszego Pana w pokorze i w skryto ci! Zaprawd , On nie mi uje ludzi, którzy przekraczaj granice! Nie szerzcie zepsucia na ziemi po jej udoskonaleniu! Wzywajcie Go z obaw i nadziej ! Zaprawd , mi osierdzie Boga jest bliskie dla ludzi czyni cych dobro!« (Surah al-'Araf, 7:55-56)

»Do Niego nale y wezwanie prawdziwe, a ci których ludzie wzywaj poza Nim, nie dadz im adnej odpowiedzi. Podobnie czyni ten, który wyci ga swoje r ce ku wodzie aby ona dosz a do jego ust; lecz ona nie dochodzi do nich. Modlitwa [*du`a*] niewiernych jest na b dnej drodze.« (Surah ar-Ra'd, 14:13)

»Nie wzywaj [*du`a*] wi c innych bog w u boku All aha; aby nie znalaz si w r od tych którzy b d ukarani.« (Surah ash-Shu'ara, 26:213)

»Nie wzywajcie [*du`a*] nikogo u boku All aha.« (Surah al-D inn, 72:18)

³⁰ Przekaza tak e At-Tirmidhi, An-Nasa'i, Ibn Mad zah, Ibn Abi Hatim oraz Ibn D zarir. At-Tirmidhi powiedzia ze jest to przekaz, *Hasan Sahih*.

»Wtedy Zachariasz wzywał swego Pana i powiedział: "Panie mój! Obdaruj mnie, od Siebie, wspaniałym potomstwem. Ty przecież słyszysz modlitw ! [du`a]"« (Surah Âl-Imrân, 3:38)

»To jest wspomnienie o miłosierdziu twojego Pana wzgl dem Swego poddanego Zachariasza. Oto wezwał [nadâ] on swego Pana wezwaniem [nidâ] skrytym.« (Surah Mariyam, 19:2)

Wersetów o podobnym znaczeniu jest wiele.³¹

Czy po przeczytaniu tych wersetów ktokolwiek mo że jeszcze uważać, że można wzywać innych u boku Allâha? Nie istnieje ani jeden werset w którym Allâh mówi aby śmy wzywali, modlili si , polegali na, prosili o pomoc, zwracali si do, czy w jakikolwiek inny sposób czcili innych u boku Allâha.

Wcześniej pytałem także autora tego artykułu, "czy zatem dozwolone jest powiedzieć n a przykład: "O Ali, pomóż nam" lub, "O Husayn, popro ś Allaha aby nam si powodziło" lub "O `Ali, prosimy o twoje wstawiennictwo?" Na co odpowiedział: "Tak, takie wła śnie dua jak np. "Ya Ali madad" są dopuszczalne."

Zatem pytam si ponownie, czy autor nie recytuje codziennie: "TYLKO ciebie [Allâhu] Prosimy o pomoc.?" [Surah Al Fatiha]

II. Czy szirk zależy od intencji?

Autor napisał także,

"Czyli krótko mówiąc takie dua są uważane za szirk w zależności od intencji - jeśli ktoś wierzy że adresat dua dzieli z Allahem władzę tworzenia, utrzymywania przy życiu czy ochrony życia, to jest to szirk. Jeśli uznaje adresata dua jedynie za wasilah, jest to dopuszczalne."

Jednak argument ten jest identyczny z argumentacją Kuffar Quraysh. Kuffar Quraysh WIERZYLI że JEDYNNIE Allâh ma władz nade wszystkim, że JEDYNNIE Allâh stworzył wszystko co istnieje, że JEDYNNIE Allâh daje życie i śmierć, a mimo to byli Kuffar, tylko dlatego że modlili, wzywali i czcili innych u boku Allâha.

»Powiedz [O Muhammedzie!]: "Kto daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Kto włada słuchem i spojrzeniem? Kto wyprowadza żywe z martwego? I kto wyprowadza martwe z żywego? I kto zarz dza wszelk spraw ?" Oni powiedz : "Bóg. Powiedz im wi c: "Czyż nie b dziecię bogobojni?!"« (Surah Yunus, 10:31)

»Powiedz [O Muhammadzie!]: "Do kogo należy ziemia i ci, którzy si na niej znajdują , jeśli wiecie?" Oni powiedz : "Do Boga!" Powiedz: "Czy wy si nie

³¹ Zobacz także Surah al-Muminûn, 23:117 / Furqân, 25:68 / Sadzdah, 32:16 / Yunus, 10:106 / Qasas 28:88

opami tacie?" Powiedz: "Kto jest Panem siedmiu niebios i Panem wyniosłego tronu?" Oni powiedz : "Bóg. Powiedz: "Czyż nie staniecie si bogobojni?" Powiedz: "Kto ma w swoim r ku władz królewsk nad każd rzecz ? I kto roztacza opiek , a opieki nie potrzebuje - jeśli wiecie?" Oni powiedz : "To jest Bóg!" Powiedz: "Dlaczego wi c jesteście zwodzeni i odwracacie si od prawdy?"« (Surah al-Mu'minûn, 23:84-89)

Zatem Kuffar wierzyli w Tauhîd Rubbubiyah [Jedno śc panowania i stworzenia], a mimo to czcili innych u boku Allâha. Allâh objawił Wysłannikowi:

»Powiedz [O Muhammedzie!]: "Czy widzieliście tych których wzywacie poza Bogiem? Pokażcie mi co oni stworzyli z tego co jest na ziemi; albo czy oni maj jakiś udział w niebiosach? Przynieście mi ksi g [objawion wcześniej] albo też jakiś ślad wiedzy jeśli jesteście prawdomówni."« (Surah al-Ahqâf, 46:4)

Powstaje zatem pytanie. Skoro Kuffar wiedzieli, że Jedyne Allâh jest Stwórcą i Władcą wszechrzeczy, to dlaczego wzywali innych u Jego boku? Allâh poinformował nas tak że o tym w Koranie:

»Oni czcz poza Bogiem to co im nie szkodzi i nie przynosi korzyści. Oni mówi : "To s nasi or downicy u Boga." Powiedz: "Czyż wy potraficie powiadomić Boga o czymś, czego On nie zna w niebiosach i czego On nie zna na ziemi? Niech Jemu b dzie Chwała, On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodaj jako współtowarzyszy."« (Surah Yunus, 10:18)

Allâh objawił także wzgl dem Kuffar:

»Ci którzy wzi li sobie opiekunów poza Nim mówi : "Czczimy ich tylko dlatego aby przybliżyli nas do Boga." Zaprawd Bóg rozstrzygnie mi dzy nimi to w czym si różni .« (Surah az-Zumar, 39:3).

A Ibrahîm, alejhi salatu wa salaam, powiedział do swego ludu:

»"Ja si odł czam od was i od tego, co wy wzywacie poza Bogiem. Ja wzywam swego Pana i mam nadzieję e nie b d pozbawiony błogosławieństwa w modlitwie do mego Pana." A kiedy Abraham odł czył si od nich i od tego, co oni czcili poza Bogiem, obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem; i wszystkich uczyniliśmy prorokami.« (Surah Maryam, 19:48-49)

Warto także zastanowić si nad nast pującym hadisem, w którym Ab û Wâqid al-Laythî przekazał:

"Wyszliśmy wraz z Wysłannikiem Allâha (sal allahu `alejhi ła sallam) przed *Hunayn*, a byliśmy jeszcze wtedy nowi w Islamie. Bałwochwalcy mi li drzewo zwane "*Dhât Anuât*" które szanowali i wokół którego stawali i wieszali sw ą broń i inne posiadłości. Gdy przechodziliśmy obok [innego] drzewa, powiedzi eliśmy: "Wysłanniku Allâha, my te ż chcemy mieć *Dhât Anuât*"

tak jak i oni mają *Dhât Anuât*." Na to Prorok powiedział: "Allâhu Akbar! Identycznie powiedziały dzieci Izaraela: "My też chcemy mieć bożka, tak jak oni mają bożka."" (Przekazał Imâm Buchari w Sahih)

Szeich Muhammad al-Khumayyis skomentował ten hadis mówiąc: "Jeżeli wieszanie broni i szanowanie tego drzewa oznaczało uczynienie z niego boga u boku Allâha, nie czcząc i nie prosząc je o nic, to co znaczyć ma szanowanie [przywiązanie do] grobów, *du`a* przy nich lub wzywianie osób pochowanych w nich???"³²

Podsumowując pragnę także wspomnieć hadith który przekazał Abu Sa`îd al-Khudrî, w którym Prorok powiedział:

"B dziecie naśladować praktyki waszych poprzedników, cal po cali, yard po yardzie, do tego stopnia, że jeżeli weszli by oni do nory jaszczury, to wy tak że byście poszli w ich ślady." Gdy spytano się Wysłannika czy mówiąc o poprzednikach ma na myśli Żydów i Chrześcijan, odpowiedział: "Jeżeli nie ich to kogo?" (Sahih Buchari)³³

Thaubân przekazał także, że Prorok powiedział: "Godzina ostateczna nie zostanie ustalona, dopóki niektóre grupy z mojej wspólnoty nie zaczną czcić bożki." (Sunan Abu Da`ûd)³⁴

Niechaj słowa Allâha, będą napomnieniem dla nas wszystkich:

»Kiedy wsiadaj na statek, to wzywaj Allâha, wyznaj c szczerze wiarę w Niego. Lecz kiedy doprowadzi ich szczęśliwie na suchy ląd, oni wtedy część swej czci oddaj innym [u boku Allâha]; staj się niewdzięczni za to, co im daliśmy, i aby używać, lecz niebawem oni się dowiedzą ! [...] A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyślił kłamstwo? Albo ten, kto za kłamstwo uznał prawdę, kiedy ona do niego przyszła? Czy nie ma w Gehennie mieszkania dla niewiernych?« (Surah al-Ankabût, 29:65-66,68)

³² Ziyârat-ul-Qubûr, ash-Shar`iyyah wash-Shirkiyyah, str. 215

³³ Tom 9, nr. 422

³⁴ Tom 3, nr. 4239. Przekazane także przez Ibn Madżah i at-Tirmidhi.